

uznano, iż przyznanie wyłącznego prawa, o którym mowa prowadzi do kontrolowanego powiększenia się oferty gier losowych czy przyznanie go jednemu przedsiębiorstwu wykracza poza to co niezbędne w znaczeniu takim, iż ten sam cel może zostać skutecznie zrealizowany również przez przyznanie takiego prawa więcej niż jednemu przedsiębiorstwu?

- 3) Jeżeli w odniesieniu do dwóch powyższych pytań prejudycjalnych uznane zostanie iż przyznanie na mocy omawianych przepisów krajowych wyłącznego prawa prowadzenia, zarządzania, organizowania i zapewniania funkcjonowania gier losowych nie jest zgodne z art. 43 i 49 traktatu WE:
- a) czy, zgodnie ze wspomnianymi postanowieniami traktatu WE dopuszczalne jest aby w przejściowym okresie potrzebnym na przyjęcie przepisów zgodnych z traktatem WE organy krajowe nie rozpatrywały wniosków dotyczących rozpoczęcia takiej działalności złożonych przez podmioty mające siedzibę w innych państwach członkowskich; b) w wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, na podstawie jakich kryteriów określona powinna być długość okresu przejściowego; c) jeżeli okres przejściowy nie jest dopuszczalny, na podstawie jakich kryteriów organy krajowe powinny oceniać omawiane wnioski?

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-189/11)

(2011/C 186/27)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Lozano Palacios i C. Soulay, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że:

- stosując procedurę szczególną dla biur podróży w przypadkach, w których usługi turystyczne były sprzedawane osobie niebędącej podróżnym;
- wykluczając zastosowanie owej szczególnej procedury w przypadku sprzedaży publicznej — dokonywanej przez detaliczne biura podróży działające we własnym imieniu — podróży organizowanych przez hurtowe biura podróży;
- zezwalając biurom podróży, pod pewnymi warunkami, na wpisanie na fakturze ogólnej kwoty, niezwiązanej z faktycznie przerzuconym na klienta podatkiem VAT i zezwalając temu klientowi, jako podatnikowi, na odliczenie tej ogólnej kwoty od podatku VAT podlegającego uiszczeniu; oraz

— zezwalając biurom podróży — o ile korzystają one z procedury szczególnej — na określenie podstawy opodatkowania w sposób ogólny dla każdego okresu podatkowego;

Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 306 — 310, 226, 168, 169 i 73 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

— Obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że zastosowanie przez Królestwo Hiszpanii procedury szczególnej w przypadku biur podróży, w zakresie, w którym nie ogranicza się ono do usług na rzecz podróżnych, jak przewiduje dyrektywa, lecz obejmuje również transakcje dokonywane pomiędzy biurami podróży jest sprzeczne z przepisami prawa z zakresu podatku VAT.

Ponadto, wykluczenie owej procedury szczególnej w przypadku sprzedaży publicznej — przez detaliczne biura podróży działające we własnym imieniu — podróży organizowanych przez hurtowe biura podróży, również nie jest zgodne z dyrektywą, ponieważ, jak twierdzi Komisja, brak jest jakichkolwiek wątpliwości, że te czynności wchodzą w zakres czynności objętych procedurą szczególną.

Komisja twierdzi, że zarówno przepisy hiszpańskie, które zezwalają biurom podróży — bez jakichkolwiek podstaw w dyrektywie — na wpisanie na fakturze ogólnej kwoty podatku VAT, niezwiązanej z faktycznie przerzuconym na klienta podatkiem VAT, jak również przepisy, które zezwalają temu klientowi, jako podatnikowi, na odliczenie tej ogólnej kwoty od podatku VAT podlegającego uiszczeniu, a także przepisy, które zezwalają biurom podróży — o ile korzystają one z procedury szczególnej — na określenie podstawy opodatkowania w sposób ogólny dla każdego okresu podatkowego również są sprzeczne z dyrektywą w sprawie podatku VAT.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 8 lutego 2011 r. w sprawie T-194/09 Lan Airlines, S.A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, S.A., wniesione w dniu 28 kwietnia 2011 r. przez Lan Airlines, S.A.

(Sprawa C-198/11 P)

(2011/C 186/28)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Lan Airlines S.A. (przedstawiciel: adwokat E. Armijo Chávarri)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, S.A.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu z dnia 8 lutego 2011 r. w całości;
- wydanie nowego rozstrzygnięcia co do istoty (sprzeciw wniesiony przez Lan Airlines S.A. wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego Air Nostrum — LÍNEAS AÉREAS DEL MEDITERRÁNEO LAM) lub przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania.
- obciążenie OHIM w obu przypadkach kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dokonywanie przez Sąd błędnej wykładni art. 8 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 40/94⁽¹⁾ (obecnie rozporządzenia nr 207/09⁽²⁾).

W skardze zarzuca się, że w zaskarżonym wyroku Sąd naruszył orzecznictwo, zgodnie z którym całościowa ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w zakresie podobieństwa wizualnego, brzmieniowego lub koncepcyjnego kolidujących ze sobą znaków winna opierać się na wywieranym przez nie całościowym wrażeniu, ze szczególnym uwzględnieniem ich elementów odróżniających i dominujących, jeżeli wizerunek złożonego znaku towarowego jest zdominowany przez takie składniki dominujące.

Skarżąca uważa, że Sąd przy ocenie faktycznego wpływu elementu „LAM”, zawartego w zgłoszonym znaku towarowym, na sposób postrzegania tego znaku na przeciętnego konsumenta hiszpańskiego nie uwzględnił istotnych okoliczności sprawy (głównie specyfiki sektora, charakteru zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego i kryterium sposobu postrzegania przez danego konsumenta).

W opinii skarżącej prawidłowa ocena okoliczności niniejszej sprawy powinna była prowadzić do uznania przez Sąd, że odbiorcy będą dostrzegać w zgłoszonym znaku towarowym przede wszystkim skrót „LAM”, i do porównania tego znaku ze znakami skarżącej przez pryzmat tego elementu.

Wniesiona skarga opiera się na założeniu, że gdyby Sąd dopuścił takie stanowisko, dostrzegłby istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku zgłoszonego wspólnoto-

wego znaku towarowego LÍNEAS AÉREAS DEL MEDITERRÁNEO LAM i znaków towarowych skarżącej LAN.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 marca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estonii

(Sprawa C-408/10)⁽¹⁾

(2011/C 186/29)

Język postępowania: estoński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 9 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Canarias — Hiszpania) — María Luisa Gómez Cueto przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-517/10)⁽¹⁾

(2011/C 186/30)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 11 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Niemcy) — Kashayar Khavand przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-563/10)⁽¹⁾

(2011/C 186/31)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 5.2.2011.